

Avui, tornem a néixer

Dm, 21/04/2020 per Maria del Mar A...

[Des de Sant Benet](#)

Avui comencem la sisena setmana de confinament entre notícies de com escalar la sortida d'aquest tancament i la preocupació per l'increment de persones patint per la reclusió i per la manca de recursos necessaris per a viure.

I ahir dilluns l'evangeli ens parlava de néixer de nou. Mai "que tot segueixi igual", "que tornem on estàvem" o "que no canviï res" ha estat un model de vida, sinó al contrari. Viure és dinàmic, un procés que, fet amb consciència, tot i les corbes, esdevé un itinerari. Jesús a l'evangeli ens recorda que l'horitzó del camí, la vida plena, demana un salt, un canvi de nivell, un tornar a començar. Ell en diu néixer de nou. I diu néixer de nou perquè és viure amb unes coordenades i uns valors nous, diferents dels que vam aprendre i assimilar amb el nostre naixement físic. La nostra vida física, biològica[1], comporta unes necessitats que esdevenen valors: menjar, dormir, assegurar el futur, protegir la salut i protegir els nostres, defensar-nos dels possibles perills, etc, per assegurar la nostra subsistència. Viure amb sentit, però, esdevenir persones ens duu a no fer de la nostra vida biològica el nostre absolut sinó fer de la nostra biologia l'expressió de l'ésser únic, creatiu, bell i amorós que cada persona som.

Jesús ens recorda el nostre horitzó, qui som en realitat: el nostre jo més real és amor, és bellesa i creativitat; i viure de debò és expressar-ho amb la nostra manera única de ser. Jo i tothom. Per això, és una vida que neix d'un lloc nou, d'un lloc de "no confrontació", un lloc que empeny a la col.laboració. El conflicte i la tensió, si; la diferència indispensable, però no la confrontació d'oponents o d'enemics. La vida de Déu, que és la vida que ens proposa a nosaltres, és el desplegament de l'ésser de totes les persones i tots els éssers. Per tant, el desplegament de qui jo sóc i el dels altres a la vegada. Mai el meu desplegament necessita la disminució o

eliminació de ningú, el desplegament dels altres enriqueix el meu i el meu el dels altres. Ara és fàcil entendre-ho amb la salut. La meva salut afavoreix els altres i la salut dels altres m'afavoreix a mi. Doncs el mateix serveix pel benestar econòmic, pels dons artístics o científics o qualsevol altre do. Per això hem de néixer de nou.

Aquest és el somni de Déu per nosaltres i és la nostra realitat més veritable, però cal que nosaltres ho triem. No és una imposició, Déu no vol titelles. Depèn de cadascuna de nosaltres. És la nostra opció, la nostra creació.

Avui, doncs, cada vegada que triem néixer de nou a la vida que realment ens batega dintre, potser una mica oblidada, estarem sortint-nos-en ja, juntes i junts.

[1] veure J.Zizioulas